

ВИДЯЛ ЛИ СИ ВЕЧЕ ОТЕЦ ?

Дейвид Уилкерсън
12 Януари 1997

Исус дойде на земята, за да изкупи човечеството от греховете ни и от всяко робство и затвор. Този факт е установен в сърцата и умовете на повечето християни. Но Христос дойде също така и за да ни покаже небесния ни Отец.

Първо Той каза на учениците Си: „... Отец Ме изпрати...“ (Йоан 5:36)

След това каза: „Аз не мога да върша нищо от Себе Си... не искам Моята воля, но волята на Онзи, Който Ме е пратил.“ (стих 30)

И накрая заяви: „... Аз отивам при Отца“ (14:12).

Чувайте внимателно какво казва Исус: „Аз дойдох от Отец. И докато съм тук върша само Неговата воля. Скоро се връщам при Баща Ми.“

Исус каза, че целия Му живот се отнася до Баща Му – идването Му на земята, целите Му докато е тук и завръщането Му. Ставаше дума само за това да се разкрие Отец!

“... не може Синът да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец; понеже каквото върши Той... Защото Отец... Му показва все що върши сам...” (Йоан 5:19-20)

“Аз не мога да върша нищо от Себе Си... не искам Моята воля, но волята на Онзи, Който Ме е пратил.” (стих 30)

Исус каза, че няма собствени амбиции, че не правеше нищо друго на земята освен да изпълнява волята на Баща Си. Всъщност, Христос каза на фарисеите: „Вижте живота Ми, всички чудеса и добри дела, които върша и ще видите небесния Отец. Всичко, което правя е отражение на онова, което е Той. Всичко има за цел да ви разкрие Него!“

“Всичко Ми е предадено от Отца Ми; и, освен Отца, никой не познава Сина; нито познава някой Отца, освен Синът и оня, комуто Синът би благоволил да Го открие.” (Матей 11:27)

Тук Исус казва: „Не е възможно да познаваш Отец без Аз да ти го покажа. Не можеш сам да получиш откровението, само като четеш Библията или като ходиш на църква. Аз трябва да Ти го открия!“

“... никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене.” (Йоан 14:6)

Забележителното е, че в следващия стих Исус добавя: „Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя.“ (Матей 11:28)

Важно е да знаем защо този стих е свързан с предишния. Исус казва, че ако желаеш почивка за душата си, ако искаш да сложиш край на всичките си вътрешни борби, тогава ще се нуждаеш от откровението кой е Отец. Трябва да знаеш, че в небето имаш Баща, който се грижи за теб!

Но никой не получава това откровение от небесния Отец без Христос. Исус ни казва: „Всичко, което е Отец и всичко, което Той иска да направи за човечеството, се вижда в Мен. Дойдох на земята с пълното съзнание какво иска да изпълни Той. Така че с всичко, което правя и казвам ви показвам кой е Бог.

Духът Му ме движи. Аз съм превъплъщението на онова, което е Той. Така че – гледайте Мен. Слушайте думите Ми. Гледайте всичките Ми чудеса, всичките Ми добри дела, всичките Ми поучения. Аз ви показвам Моя и вашия Баща!“

Исус каза на учениците Си: „... Блажени очите, които виждат това, което вие виждате.“ (Лука 10:23). Той казваше: „Вие сте просто бебета. Но Бог е избрал да ви покаже, че е вашия Баща!“

“Чудя се как вие оставяте Онзи, Който ви призова чрез Христовата благодат, и така скоро преминавате към друго благовестие; което не е друго благовестие, но е дело на неколцината, които ви смущават и искат да изопачат Христовото благовестие. Но ако и сами ние, или ангел от небето ви проповядва друго благовестие освен онова, което ви проповядвахме, нека бъде проклет.“ (Галатяни 1:6-8)

В Стариият Завет Божите деца имаха само малка представа, че Бог е техния баща. Давид казва: „Както баща жали чадата си, Така Господ жали ония, които Му се боят.“ (Псалм 103:13). Исаия нарича Бог: „... Отец на вечността...“ (Исаия 9:6). Еремия писа за Него: „... Ти ще Ме назовеш: - Отец мой...“ (Еремия 3:19)

Но хората от онова време нямаха пълното откровение за Отец. Самият Исус каза: „Пророците копнееха да видят онова, което виждате вие и да чуят това, което чувате вие, но не можах!“ Хората от старозаветното време имаха видение за небесния Отец. Да, те познаваха Йехова с всичките Му имена, които им беше открил. Но Той не им се беше открил като Баща.

Истината е, че откровението не можеше да дойде без Сина да е разкрил Отец. Исус каза: „Никой не познава Отец, освен Сина и онези, на които Сина реши да Го покаже.“ Исус дойде да открие Отец на последното поколение по начин, по който никое предишно поколение не Го беше познавало!

Всичко, което направи Исус – от водата, превърната във вино, до възкресението на мъртвите, беше показна проповед!

Всичко, което Исус каза и направи имаше за цел да покаже: „Това е дело на Моя Баща. Ето това е Той!“

“... от Себе Си нищо не върша, но каквото Ме е научил Отец, това говоря. И Този, Който ме е пратил, с Мене е; не Ме е оставил сам, Аз върша всякога онова, което е Нему угодно.” (Йоан 8:28-29)

С други думи: „Говорих ви открито из цялата страна. А когато ходех по улиците на Ерусалим, Витлеем и Юдея ви казвах много пъти, че всичко, което върша идва от Отец. Само, ако бяхте отворили очите и ушите си и ако бяхте приели думите Ми, бих ви Го показал. Той е открит!“

Религиозните лидери твърдяха: „Авраам е нашия баща.“ А когато Исус каза: „Аз и Отец Ми сме едно“ (10:30), те се ядосаха толкова много, че Го нарекоха дявол и взеха камъни за да Го убият. Но Исус им отговори: „Казвате, че богохулствам. Но бихте ли убили с камъни този, когото Самия Отец избра, за да изпрати в света? Аз не искам слава за Мен. Аз почитам Отец. Познавам Го и спазвам думите Му, защото Той и Аз сме едно.“

Ако не вярвате в думите Ми, просто вижте делата, които върша. Поне вярвайте, че тези неща идват от Отец. Дойдох тук, за да ви кажа и да ви покажа, че Авраам не е вашия баща. Имате небесен Отец!“ (виж стихове 31-38)

Това беше важно за Исус. Той знаеше, че времето Му на земята е кратко. Знаеше и, че ако хората нямаха откровението за небесния Отец – за любовта, милостта, благодатта Му – те щяха да си останат с мъртвата религия, мъртвите предци, нямаха да имат за какво живо да се хванат. Нямаше да имат чувството за водителство, нямаше да имат надежда, нито видение. Колко болезнено трябва да е било това за Исус. Той щеше да се върне при Баща Си, а хората щяха да останат без откровение за славата на Отец, който толкова много искаше да ги осинови!

В Йоан 14-а глава виждаме онова, което трябва да е едно от най-болезнените изживявания на нашия Господ

Колкото и да беше болезнено за Исус да бъде отхвърлен от невярващите евреи, трябваше да има и нещо още по-болезнено. Това беше слепотата на собствените Му ученици!

Последната вечеря свърши. Юда вече беше предал Господ. Исус скоро щеше да се запъти към Гетсиманската градина. А сега, докато Той седеше с учениците Си, Той сподели с тях последните си инструкции, като ги призоваваше да се обичат едни други след като Той си отиде. Беше прекарал 3 години в това да им открие кой е Отец.

Той каза: „Отивам обратно при Моя Отец. В дома Му има много жилища и Аз отивам там за да ви приготвя място. Един ден ще дойдете и ще бъдете с Мен там.“

Исус трябва да е бил шокиран от отговора на Тома: „... Господи, не знаем къде отиваш; а как знаем пътя?“ (Йоан 14:5). Тома всъщност казваше: „Исусе, Ти говориш толкова подробно за това как ще отидеш при Отец. Но ние не знаем как да отидем там. Не Го познаваме така както Го познаваш Ти. Откъде да знаем пътя към Отец?“

Това беше изповед. Тома признаваше: „Господи, ние Те познаваме. Познаваме Те лично от 3 години. Но нямаме откровение за това кой е Отец. Не знаем нищо за любовта Му, за грижите Му, за нежността Му. Моля Те, преди да си отидеш, покажи ни Отец!“

Но точно това беше правил Исус през последните 3 години. Учениците Му бяха пропуснали откровението!

Ако осъзнаваме напълно, че имаме любящ, грижовен небесен Отец, защо бихме били унили когато врагът излезе срещу нас? Защо бихме се отчайвали поради финансовите ни трудности, които изглеждат съкрушителни? Защо бихме се чудили някога, че не можем да спечелим победа над старите си грехове?

Чуйте внимателно отговорът на Исус. Той се отнася изцяло за нас: „Ако бяхте познали Мене, бихте познали и Отца Ми...“ (стих 7)

След това проговори Филип: „... Господи, покажи ни Отца, и достатъчно ни е“ (стих 8). Исус беше поразен от това! Не можеше да повярва на онова, което чу. Почти можеш да чуеш озадачението в гласа Му, когато отговаря на Филип: „... Толкова време съм с вас и не познаваш ли Ме Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца?“ (стих 9)

С други думи: „Тома, Филип, скъпи Мои ученици, как може да питате това? Казвате, че Ме познавате, че се познаваме лично. А как сте могли да пропуснете откровението, което ви давам в продължение на 3 години? Не виждате ли, че всички велики дела, които извърших, са Отец в Мен, който разкрива кой е, какъв е, какъв иска да бъде за вас? Всичко, което ви научих, беше от Неговото сърце, а не от Моето!“

Откровението за бащата винаги се е проваляло. То се провали в Стария Завет. А нашето поколение от млади хора без бащи няма идея какво представлява бащата. Исус знаеше, че трябва да има откровение за грижовен, милостив, състрадателен небесен отец, за да имаме надежда. И Самият Той беше човешката форма на онова, което представлява Отец!

Целият живот на Исус беше нагледна проповед. Ден след ден, с всяко чудо, което вършеше и всяка дума, с която поучаваше, Той показваше кой е Отец. Той изпрати и Святия Дух, така че последователите Му да вършат още по-големи дела и да продължават да откриват любовта на Отец към новите поколения. Исус знаеше, че те се нуждаеха от това откровение за Отец, така че „Отец да се прослави в Сина“ във всичко.

А сега Той каза на учениците: „Имате нужда от откровение кой е баща Ви. Трябва да можете да учите другите, които са като овце без пастир в момента. Те си мислят, че на никой не му пука, че са незаконни деца. Така че ще трябва да вършите делата, които извърших Аз. Те трябва да знаят, че имат любящ Баща на небето!“

Възлюбени, и ние се нуждаем от това откровение! Трябва да можем да кажем на света: „Погледни живота ми. Чуй какво казвам. Виж делата ми. Всичко това е небесния ми Отец!“

Нека отидем малко по-нататък в сцената с учениците. Аз си представям как Исус им казва следното: „И така, Филипе, искаш да ти покажа Отец? Само си помисли за сватбата в Кана, когато превърнах водата във вино. Не Аз го направих, нито Моята воля или план. Това беше израз на Моя Отец! Той показваше загрижеността Си дори и за най-малките, незначителни Негови деца. Той показва, че е загрижен за семейството, за брака, за храната на децата Си. Това беше Отец в действие, Филипе! Знаеш, че никога не съм вършил нищо от само себе си, а само онова, което Той ми е казал да върша.“

Помниш ли как нахраних 4-те хиляди, а след това 5-те хиляди души? Тези хора не бяха яли от почти три дни. Ти видя колко бяха гладни. И попита: „Как ще ги нахраним?“ Така че Аз разчупих хляба и рибите и им ги раздадох. И ти видя как хората грабеха изобилието на храната. Спомняш си и всички кошове с остатъци.

Но това не беше Мой план, Мое дело. Аз просто върших онова, което Ми каза Отец! Въпреки, че Моя Отец знаеше, че по-голямата част от хората след това щяха да Ме изоставят и да Ме презрат, Той се погрижи за стомаха им, за физическите им нужди. Това беше откровение за загрижеността Му за гладните търсещи хора! И ако търсиш Отец, Той ще се погрижи за ежедневните ти нужди. Не съм ли ви учил, че Той е преброил всеки косъм на главата ви, че никое врабче не пада на земята без Неговото знание?

Как можеш да кажеш: „Покажи ни Отец“? Не помниш ли плачещата вдовица в Наин? Беше едно тъжно погребално шествие, в което тя щеше да погребее сина си. Беше изгубила надежда, защото сина ѝ беше умрял. Така че Аз се протегнах и докоснах ковчегата и момчето се съживи. Това не беше Моя план, а беше дело на Моя Отец! Такъв е Той. Беше трогнат от сълзите на жената. Това беше израз на загрижеността на Моя Отец към болката, към скръбта на децата Му.

Казваш, че искаш да познаваш Отец. Не помниш ли жената, която хванаха в прелюбодеяние? Себеправедните свещеници и фарисеи щяха да я убият с камъни. Така че ѝ казах: „Върви си по пътя. Не те осъждам. Върви си и не греша повече.“ Това не бяха Моите думи, а на Баща Ми! Аз нищо не казах, нищо не направих, освен онова, което отразяваше волята Му. Той говори думи чрез Мен. Това беше поглед в милостта Му, в желанието Му да прости!

Ами човека обладан от цял легион демони, когото освободих? Видяхме го, когато слязохме от лодката. На лицето му беше изписан ужас, както и в гласа му когато извика: „Имай милост към мен, Божи Сине!“ Ти помниш как беше окован той, как имаше белези и синини по цялото си тяло. Аз заповядах на онези демони да го оставят и да отидат в стадото свине,

което беше унищожено. След това ти видя този човек как беше с целия си ум. А сега ме караш да ти покажа Отец? Това беше дело на Моя Отец! Той го извърши чрез Мен! Той ти показва как ще прогони Сатана от всяко едно от децата Си. Той ще разчупи всички демонични окови от всяко дете, което Го призове!“

Питам те – защо Исус казва, че Святия Дух ще ни напомни всичко? Това е така, за да можем да имаме откровение кой е Отец! За да можем да си припомним в ума си всяко чудо, което е извършил в живота ни, всяко освобождение. Чрез всичко това Исус казва: „Всичко, което съм направил за теб е израз на небесния Отец, на това кой е Той и кой иска да бъде за теб!“

Ние, които живеем в новозаветното време, сме получили велико откровение. Не само, че имаме делата на Исус, върху които да разсъждаваме, но и делата на църквата от 1-ви век, както и 2000 години на благочестиви хора „вършили по-големи дела от тези“. Ето това е небесния ни Отец!

Може да кажеш: „Аз познавам Господ. Близък съм с Него. Знам кой съм в Христос.“ Но Исус може би ти казва: „От толкова дълго сме заедно, а все още не познаваш Бог като твой баща!“

Причината за близостта с Исус е за да имаме откровение за това кой е Отец. Ако казваш, че си близък с Христос, а не знаеш кой е Отец, не си влязъл в пълнотата на близостта, понеже Христос не е отворил очите ти за това кой е Отец!

Някои християни непрестанно са побеждавани от страх. Някои винаги са обезверени. Други се търкалят във вина, страхуват се, че никога няма да постигнат победа над греха. Страхуват се да не изгубят работата си, здравето си, семейството си. Няма мир, радост и почивка.

Точно тук чувам как Исус пита: „От толкова време съм с теб, а ти все още не разбираш? Все още ли не познаваш Бог като твой баща?“

Близостта ни с Христос трябва да ни доведе до откровението, че имаме баща в небето, който старателно ни показва кой е Той и кой иска да бъде за нас!

Позволете ми да споделя с вас какво мисля, че ми е открил Исус за небесния ми Отец:

1. Той пожела да ми бъде баща.

Аз не Го избрах. По-скоро това е нещото, което Той избра да бъде за мен – баща. Той казва: „Аз избрах кой искам да бъда за теб, как искам да ме виждаш. Искам да ме познаваш като любящ, небесен Отец!“

Бог владетел ли е на небето и на земята? Да. Всемогъщ ли е? Цар ли е на потопа? Да. Но в тези последни дни Бог иска да имаме друго откровение за Него: „Искам да ти бъда баща и искам ти да си ми син или дъщеря!“

Исус ходеше по земята през целия Си живот знаейки кой е Отец, познавайки волята Му, чувайки гласа Му. Той живя всеки час под светлината на любовта Му, никога объркан или съмняващ се. Затова можеше да се изправи пред всичко, което му подхвърли врага – всяко изпитание, всяка трудност – понеже знаеше, че Неговия Отец е с Него. Той можеше да каже: „Знам, че имам Баща, който Ме е пратил. Той Ме избра и назначи и е винаги с Мен. Никога не Съм сам!“

“Да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.” (Йоан 17:21)

Тук Исус казваше: „Казвате, че искате да ме познавате и това е добре и правилно. Но сега искам да познавате Отец. Искам да Го познавате както Го познавах аз и да Му се наслаждавате като на баща!“

Отец ни казва: „Искам да се нося над теб, да те закрилям, да пропъдя всички демонични атаки, да задоволя всяка твоя нужда, да те измъкна от всички изпитания. аз избрах да ти бъда баща. Нека ти бъда баща!“

Помислете за това: Той те избра измежду стотици милиони хора по лицето на земята. Ти не Го потърси, не помоли да бъдеш роден в царството Му. Той те избра! Но не само те избра, а те и осинови. И Духът Му те кара да викаш: „Авва“ като казваш: „Ти си моя баща. Ти не си баща само на Авраам или на Петър и Павел, но и мой баща. И си ме направил сънаследник, брат на Исус. Ти си изцяло мой!“

2. Той избра да ми бъде баща и избра да Му бъда дете, на базата само на любовта и милостта.

Няма друго условие. Бог не почака, докато стана „достатъчно добър“, за да Му бъда син. Той не почака, докато си оправя всичките доктрини. Не – Той каза: „Когато беше затънал в грях аз дойдох при теб, за да те помиря с Мен. Обикнах те, когато се валяше в мръсотия. Призовах те, избрах те и те осинових без никаква друга причина освен тази, че те обичам!“

Понякога се чудя как въобще е възможно Бог да ни е видял и да ни е обикнал. Ние сме толкова необичливи, толкова долни сме понякога, толкова недостойни. Но в милостта Си Той казва на всеки един от нас: „Искам те, избрах те понеже искам да ти бъда баща!“

“Вижте каква любов е дал нам Отец, да се наречем Божи чада... “ (1 Йоан 3:1)

“В това се състои любовта, не че ние сме възлюбили Бога, но че Той възлюби нас и прати Сина Си като умилостивение за греховете ни.” (4:10)

Всичко е акт на любов!

Той ме избра, не защото аз Го обикнах пръв, а защото Той пръв ме обикна. Той ме осинови защото ме обича. И това ме води до едно чудесно заключение: Не трябва да си обяснявам всичко. Не трябва да разбирам дълбоките доктрини за оправданието, очистването, умъртвяването, прославянето. Всичко, което трябва да знам, е че Той избра да Му бъда син, и че Самия Бог ме обича!

Няма значение какво се опитва да хвърли срещу мен ада – нищо не може да ме поклати от това чудесно познание. Аз съм обичан и избран! Аз знам, че Той ме избра да бъда Негов син поради само една причина – Той ме обича – и аз мога да се отпусна в тази любов. Той нямаше да избере да ми бъде баща, ако искаше понякога да ме изостави или да ми позволи да си отида. Той, който ме избра и ме обикна, ще ме пази и държи. Той никога няма да ми се изплъзне понеже е Авва Отче – мой е!

Възлюбени, аз съм земен баща. Не можете да намерите нито една причина на небето и земята, поради, която бих изоставил някое от децата си. Питам ви: колко повече небесния ви Баща ще бъде с вас във всичко, през което преминавате през живота ви?

3. Ако той наистина е моя Баща, Той ще ме храни, защитава и благославя, както би го направил всеки друг благочестив баща. Но Той не може да бъде праведен, любящ баща без да ме предупреди, когато съм в опасност!

Моят небесен Баща няма да ми спести истината. А аз трябва да Му позволя да направи това, без значение дали ми харесва онова, което ми казва Той.

Земният ми баща с любов ме наказваше, когато вършех бели. Но всеки път, когато ме пляскаше, той ме караше да го прегърна след това. Колкото и да не исках да го прегърна. Никога няма да забравя как слагах глава на рамото му и леех сълзи. Той винаги ми казваше: „Обичам те, Дейвид. Бог те държи в ръката Си и аз няма да позволя на дявола да те притежава. Знаем какво ще направи Бог за теб.“

По същият начин във второто послание на Павел до коринтяните ние чуваме любящото смърряне на небесния ни Баща. Той предупреждава: „Отдалечете се колкото се може повече от греха и света. Бягайте от злото!“

“Затова - "Излезте изсред тях и отделете се", казва Господ, "И не се допирайте до нечисто"; и "Аз ще ви приема, И ще ви бъда Отец, И вие ще Ми бъдете синове и дъщери", казва всемогщият Господ.” (2 Коринтяни 6:17-18)

Какво ни казва Бог тук? Той казва: „Аз избрах да ви бъда баща. И няма да разделя тази роля с дявола!“

За да имаш взаимоотношение Бащата на светлината трябва да оставиш всичките си връзки с бащата на лъжите. Всеки нечестив човек, с когото ходиш е проклятие за теб. Трябва да оставиш земната тълпа. Трябва и да желаеш да оставиш всички мръсни неща, мръсни навици, всичкото зло.

Виждате ли, дяволът си има свои хора. Той е бащата на всички лъжи, на всички които живеят в бунт, на всички, които искат да живеят „и така и иначе“. Бог ти казва: „Можеш да имаш откровение от Мен. Можеш да притежаваш мярка от Исус и да Го познаваш повече, отколкото си Го познавал досега. Можеш дори да кажеш: „Знам, че Баща ми ме обича“. Но сега нека говоря с теб както баща би говорил с детето си, което обича....

Ако ще се смесваш със света, ако ще имаш нещо нечисто в живота си, отношенията ни няма да работят. Откровението ти за това кой съм аз е напразно! Ако ще бъда единственият ти баща, значи трябва да оставиш света и удоволствията му. Трябва да оставиш греха си. Не можеш да се държиш за нищо мръсно в живота си.

Искам да ти бъда баща, да те доведе в радостта и победата, да те водя и напътствам. Искам да те благословя както само аз мога да благославям децата си. Така че няма да позволя да дойдеш при мен с никакви смесици – с ръце, които докосват нещо нечисто. Ела при Мен отделен от всичко това. Тогава ще те приема като син, като дъщеря. Копнея да ти бъда баща!“

Та значи искаш да следваш Исус? Тогава не ходи при Него половинчато. Излез изцяло от света. Твоят Баща казва: „Ако ми вярваш като на баща, който ще те освободи, ще пратя Святия Дух и ще ти дам сила и власт. Ще ти дам надежда, докато си в битката. И ще те избавя. Малко по малко ще видиш победата. Ако това е което искаш, можеш да го имаш, понеже аз съм твоя Баща. Няма да скрия нищо добро от теб!“

Направи тази крачка точно сега. Остави цялата си любов към света. И Го следвай през целия път. Тогава Той ще те освободи и ще ти бъде Баща!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1997 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Have You Seen the Father Yet?](#) / [Видял ли си вече Отец?](#)